

SPRIEDUMS Latvijas Republikas vārdā

Siguldā, 2020.gada 15.septembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ likumiskās pārstāves /pers. B/ sūdzības par Datu valsts inspekcijas direktores p.i. L.Dilbas 2020.gada 28.janvāra lēmumu Nr.1-2.3/5-DVI.

Aprakstošā daļa

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2019.gada 26.novembrī Datu valsts inspekcijas (turpmāk-DVI vai Iestāde) Personas datu apstrādes uzraudzības nodaļas juristkonsulte /pers. C/ sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.FF000118 (turpmāk - Protokols), par to, ka /pers. A/ laika periodā no 29.03.2019. līdz 13.04.2019. veica videonovērošanu ar skaņas ierakstu /pers. D/ piederošā privātīpašumā - dzīvoklī Nr./numurs/, /adrese/, neinformējot par veikto personas datu apstrādi, tādējādi, veica /pers. D/ personas datu - attēla un balss apstrādi - iegūšanu un glabāšanu video un audio ieraksta veidā bez Eiropas Parlamenta un Padomes 2016.gada 27.aprīļa Regulas Nr.2016/679 Par Fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (turpmāk-Regula) 5.panta 1.punktā atbilstošā tiesiska mērķa (Personas datu apstrādes principi) un Regulas 6.panta 1.punkta noteiktā tiesiskā pamata, kā arī neizpildot Regulas 13.panta 1.-3.punkta nosacījumus attiecībā uz datu subjekta informēšanu. Administratīvais pārkāpums Protokolā kvalificēts pēc Regulas 5.panta 1.punkta "a" un "b" apakšpunkta, 6.panta 1.punkta, 13.panta 1.-3.punkta, Regulas 83.panta 5.punkta "a" un "b" apakšpunkta pārkāpumiem, izdarot pārkāpumu, kas paredzēti LAPK 204.⁷panta pirmā daļā un LAPK 204.⁸pantā (lietas 59.lapa).

Ar DVI 2019.gada 13.decembra Lēmumu Nr.2-2.2/54 (turpmāk-Sākotnējais lēmums) /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 204.7 panta pirmās daļas un LAPK 204.8 panta un saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu viņam piemērots naudas sods 200 euro apmērā. Nolemts videonovērošanas kameru EZVIZ cs-c2mini31EFR atgriezt /pers. A/ (lietas 82.-86.lapa).

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam /pers. A/ likumiskā pārstāve /pers. B/ (turpmāk-Sūdzības iesniedzēja) 2019.gada 23.decembrī iesniedza sūdzību DVI par Sākotnējo lēmumu (lietas 89.-95.lapa)

Ar 2020.gada 28.janvāra DVI Lēmumu Nr.1-2.3/5-DVI (turpmāk-Iestādes lēmums) Sūdzības iesniedzējas sūdzība noraidīta un Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.(lietas 8.-10.lapa, 2.sējums).

Iestādes lēmumā norādīti sekojoši motīvi un secinājumi.

Iestāde lēmumā konstatējusi, ka DVI 2019.gada 3.jūlijā saņēma Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Salaspils iecirkņa Kartības policijas nodaļas (turpmāk - Policija) 2019.gada 27.jūnija, vēstuli Nr.20/10/18/1-332467 (Inspekcijā reģistrēta 2019.gada 3.jūlijā ar Nr.2-4. 3/1069-S), ar kuru Policija pārsūtījusi Inspekcijai administratīvā pārkāpuma lietas materiālus (turpmāk — Lietas materiāli) par- /pers. A/ rīcību, veicot videonovērošanu /pers. D/ piederošā privātīpašumā (dzīvoklī) /adrese/.

Iestāde konstatējusi, ka 2019.gada 24.aprīlī Policijā vērsās /pers. D/ pilnvarotā pārstāve /pers. E/ ar 2019.gada 23.aprīļa iesniegumu (turpmāk-Cietušā iesniegums), ar kuru informē, ka /pers. D/ īpašumā, kas vienlaikus ir arī viņa dzīvesvieta, ir uzstādīta videonovērošanas kamera EZVIZ cs-c2mini31WFR (turpmāk - Videokamera), kas veic /pers. D/ videonovērošanu un to, iespējams, ir uzstādījis un videonovērošanu veic /pers. D/ meitas /pers. B/ dzīvesbiedrs /pers. F/. Saskaņā ar Rīgas rajona tiesas tiesneses S.Bernhardes 2019.gada 5.marta lēmumu /pers. F/ ir uzlikts pienākums atstāt /pers. D/ mājokli, kur aizliegts atrasties un uzturēties (pagaidu aizsardzība pret vardarbību). Šī lēmuma izpildes gaitā dzīvokli /adrese/ atstāja /pers. D/ meita /pers. B/ ar saviem trim bērniem, tai skaitā ar /pers. A/.

2019.gada 30.aprīlī Policijas amatpersona, pamatojoties uz LAPK 238.¹ panta pirmo daļu rezolūcijas veidā pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pēc LAPK 204.⁹ panta pirmās daļas pārkāpuma pazinēm

Konstatēts, ka lietas materiālos atrodas /pers. D/ 2019.gada 14.maija paskaidrojums, kurā /pers. D/ paskaidroja, ka viņš dzīvo sev piederošajā dzīvoklī adresē: /adrese/. 2019.gada 23.aprīlī vienā no dzīvokļa istabām viņš konstatēja Videokameru, kuru bija pieslēgta un veica videonovērošanu. /pers. D/ Videokameru uzreiz atslēdza, bet, apskatot to, konstatēja, ka tā satur atmiņas karti un ir saglabāti videoieraksti. /pers. D/ paskaidrojumos izteica pieņēmumu, ka Videokameru pieslēdza viņas mazdēls /pers. A/.

Iestāde tālāk konstatējusi, ka lietas materiālos atrodas /pers. G/ 2019.gada 27.maija paskaidrojums, kurā /pers. F/ paskaidroja, ka līdz 2019.gada 8.martam viņš kopā ar ģimeni un bērniem dzīvoja pie sievastēva /pers. D/, adresē: /adrese/. /pers. F/ dēls /pers. A/ istabā uzstādīja Videokameru savām vajadzībām - filmēt sporta nodarbības. /pers. D/ nekādas pretenzijas par kameras uzstādīšanu neesot izteicis. Kad ģimene no minētā īpašuma izvēcās, Videokamera norādītajā adresē palika. Vai Videokamera palika ieslēgta, vai izslēgta, /pers. F/ rīcībā informācijas nav un nekādas saistības ar to viņam neesot.

Iestāde lēmumā konstatējusi, ka lietas materiālos atrodas /pers. A/ 2019.gada 27.maija paskaidrojums, kurā /pers. A/ paskaidroja, ka līdz 2019.gada 8.martam viņš kopā ar ģimeni dzīvoja pie vectēva /pers. D/ adresē: /adrese/. /pers. A/ istabā uzstādījis Videokameru savu sporta nodarbību ierakstīšanai. /pers. D/ zinājis par Videokameras uzstādīšanu un nekādas pretenzijas neesot izteicis. Kad /pers. A/ no minētās dzīvesvietas izvēcās, Videokamera palika dzīvoklī. Vai Video kamera palika ieslēgta, vai izslēgta, /pers. A/ neatceras.

Lietas materiālos atrodas Inspekcijas amatpersonu 2019.gada 14.augusta akts Nr.2- 5.1/197 par videonovērošanas kameras EZVIZ cs-c2mini31WFR atmiņas kartes apskati un pārbaudi. Apskates rezultātā konstatēts, ka atmiņas karte satur 25 video failus. Video faili iegūti laika posmā no 2019.gada 29.marta līdz 2019.gada 13.aprīlim. Videoieraksti veikti slēgtā telpā - dzīvoklī. Visiem video ierakstiem ir audio ieraksts, kas veikti dažādos diennakts laikos. Ierakstos kopumā redzamas piecas personas - trīs sievietes, divi vīrieši. Videonovērošanas kamera novietota telpas stūrī, uz plaukta, kas augstāks par acu līmeni, ar labu telpas parredzamību.

Lietas materiālos atrodas lietpratēja SIA "BK Latvia" (turpmāk — Lietpratējs) EZVIZ videonovērošanas kameru oficiālā izplatītāja Latvijā sniegtā informācija (atziņums) par Videokameras darbības īpatnībām un tehnisko specifikāciju (turpmāk - Tehniskās specifikācijas apraksts). No

Lietpratēja skaidrojumiem un Tehniskās specifikācijas aprakstam, izriet, ka Videokameras ieslēgšana notiek pieslēdzot ierīci pie strāvas avota - USB A standarta ligzdas. Videokameru nav iespējams ieslēgt attālināti, jo tā neatbalsta šādu funkciju. Videokameras ieslēgšana notiek uzreiz pēc pievienošanas barošanas avotam. Videokamerai nav iebūvēts akumulators un bez barošanas avota tā nevar veikt videonovērošanu. Videokameras atmiņas kartē esošos ierakstus ir iespējams izdzēst attālināti, izmantojot EZVIZ iOS vai Android viedierīču aplikāciju. Nav iespējams daļēji izdzēst ierakstus, tikai visus Videokameras ierakstus, kas glabājas atmiņas kartē. Dzēšanas process notiek attālināti (izmantojot aplikāciju), palaižot atmiņas kartes formatēšanas procesu, ar ko visi dati, kas glabājas kartē, tiek dzēsti. Lai attālināti piekļūst Videokameras iestatījumiem, ierakstu skatīšanai vai citai vadībai, Videokamerai jābūt pieslēgtai bezvadu Wi-Fi tīklam ar interneta pieslēgumu. Iepriekš nokonfigurēta kamera var veikt videonovērošanu arī bez Wi-Fi tīkla pieslēguma. Ja Videokameras atmiņas kartes apjoms tiek aizpildīts, Videokamera automātiski turpina veikt video ierakstu, dzēšot vecākos ierakstus, proti, jaunākie ieraksti tiek pārrakstīti virsū vecākiem ierakstiem.

Iestāde lēmumā tāpat konstatējusi, ka lietas materiālos atrodas 2019.gada 26.novembrī sastādītais *administratīvā pārkāpuma protokols Nr.FF000118 (turpmāk - Protokols), kurā konstatēts, ka " /pers. A/ laika periodā no 29.03.2019. līdz 13.04.2019. veica videonovērošanu ar skaņas ierakstu /pers. D/ piederošā privātīpašumā - dzīvoklī Nr./numurs/, /adrese/, neinformējot par veikto personas datu apstrādi, tādējādi, veica /pers. D/ personas datu - attēla un balss apstrādi - iegūšanu un glabāšanu video un audio ieraksta veidā bez Regulas¹ 5.panta 1.punktā atbilstošā tiesiska mērķa (Personas datu apstrādes principi) un Regulas 6.panta 1.punkta noteiktā tiesiskā pamata, kā arī neizpildot Regulas 13.panta 1.-3.punkta nosacījumus attiecībā uz datu subjekta informēšanu". Administratīvais pārkāpums Protokolā kvalificēts pēc Regulas 5.panta 1.punkta "a" un "b" apakšpunkta, 6.panta 1.punkta, 13.panta 1.-3.punkta, Regulas 83.panta 5.punkta "a" un "b" apakšpunkta pārkāpumiem (LAPK 204.⁷panta pirmā daļa un LAPK 204.⁸pants).*

Iestādes lēmumā arī konstatēts, ka 2019.gada 13.decembrī uz lietas izskatīšanu ieradās Iesniedzējs, viņa likumiskais pārstāvis māte /pers. B/ ar viņas pilnvaroto personu /pers. H/. Ieradās arī par cietušo atzītais /pers. D/ (turpmāk — Cietušais) kopā ar pilnvarotu personu /pers. E/.

Konstatēts, ka 2019.gada 13.decembrī /pers. D/ paskaidroja, ka no viņam piederošā īpašuma /adrese/ 2019.gada 7.martā no dzīvokļa izvācās viņa meita /pers. B/ kopā ar savu dzīvesbiedru /pers. F/ un bērniem, bet /pers. A/ tajā nedzīvo kopš 2019.gada 16.marta. 2019.gada 13.aprīlī /pers. D/ atrada Videokameru un 2019.gada 23.aprīlī vērsās Policijā. /pers. D/ meitai, meitas dzīvesbiedram un mazbērniem, tsk. /pers. A/ bija minēta nekustamā īpašuma atslēga un viņi varēja ierasties dzīvoklī, lai izslēgtu vai paņemt Videokameru jebkurā brīdī, bet to neizdarīja.

Iestāde konstatējusi, ka saskaņā ar informāciju Zemesgrāmatā, kopš 2006.gada vienīgais nekustamā īpašuma /adrese/ īpašnieks ir /pers. D/.

Konstatēts, ka lietas izskatīšanas laikā tika iesniegts Iesniedzēja trenera /pers. I/ 2019.gada 12.decembra paskaidrojums, kurā /pers. I/ norāda, ka pēc viņa ieteikuma, /pers. A/ tā brīža dzīvesvietā /adrese/ tika uzstādīta sporta ierīce (vingrošanas siena), kur /pers. A/ trenējās. Nodarbību efektivitātei tika iegādāta un uzstādīta Videokamera treniņa filmēšanai. Par kameras uzstādīšanu /pers. I/ pārliecinājies personīgi. /pers. I/ paskaidroja, ka uz /pers. A/ istabas durvīm ir bijusi zīme, kas liecina par videonovērošanu.

Papildināts ir Iesniedzēja 2019.gada 28.novembra paskaidrojums, kurā Iesniedzējs cita starpā paskaidroja, ka 2018.gada rudenī viņa māte /pers. B/ ar savu vīru /pers. F/ iegādājās Videokameru ar nolūku, izmantot to /pers. A/ dzīvoklī veikto sporta nodarbību ierakstīšanai. No vietas, kur dzīvoklī tika novietota Videokamera, nevar veikt datu uzveri istabā, kurā dzīvo /pers. D/. Līdz brīdim, kad /pers. D/ noņēma uzstādīto Videokameru, videonovērošana /pers. D/ lietošanā esošajās telpās nenotika. Papildus Iesniedzējs 2019.gada 13.decembra paskaidrojumā norāda, ka līdz 2019.gada martam - aprīlim viņš kopā ar ģimeni dzīvoja pie vectēva /pers. D/ adresē: /adrese/. Minētais īpašums ir mātes lietošanā kopš 1980.gada, ka Video kamera tika uzstādīta 2018.gada aprīlī un /pers. D/ bija par to informēts. Kādēļ iepriekš paskaidrojumā ir norādījis, ka /pers. D/ īpašumu pametis 2019.gada 8.martā, Iesniedzējs izskaidrot nevar. Video ieraksti tika veikti ar nolūku ierakstīt savas treniņa nodarbības un pēc tam pārskatīt. Iegūtie video ieraksti tika skatīti gan ievietojot Videokameras atmiņas karti atsevišķā ierīcē, gan izmantojot telefona aplikāciju. Laika posmā no 2019.gada 29.marta līdz 2019.gada 13.aprīlim Videokamera turpināja filmēt gaidīšanas režīmā (ieslēgšanās uz kustību). Ieraksti, kas iegūti minētajā periodā, bija redzami Iesniedzēja telefonā, bet nebija viņam saistoši, tādēļ nelika saglabāti. Iesniedzējs norāda, ka skatījies tikai savas treniņa nodarbības.

Iestāde konstatējusi, ka Sākotnējā lēmumā norādīts, papildus jau 5.5.punktā sniegtajam skaidrojumam par datu apstrādes jēdzienu, saturu, tiesisko pamatu un samērīgumu ar personas tiesībām uz privātumu, ka Regulas 83.panta 5.punkta "a" un "b" apakšpunkts paredz atbildību par apstrādes pamatprincipu un tostarp piekrišanas saņemšanas nosacījumu, ievērojot Regulas 5., 6., 7. un 9. pantus, un datu subjekta tiesību pārkāpumiem saskaņā ar Regulas 12.-22. pantiem. LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, tas ir, par jebkurām nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievādišanu, glabāšanu, sakārtošanu, pārveidošanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu, izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu.

Iestāde norādījusi un atsaukusies uz LAPK 204.⁸ pantā paredzēto atbildību par likumā noteiktās informācijas nesniegšanu datu subjektam.

Iestāde lēmumā atsaukusies un citējusi LAPK 9.panta pirmo daļu, LAPK 272.pantu, norādot, ka lai konstatētu, vai /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Regulas 83.panta 5.punkta "a" un "b" apakšpunktā (LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā un 204.⁸ pantā) ir nepieciešams konstatēt, ka /pers. A/ veica /pers. D/ personas datu apstrādi videonovērošanas veidā, neievērojot Regulas un Fizisko personu datu apstrādes likuma (turpmāk - FPDAL) nosacījumus.

Iestāde lēmumā konstatējusi, ka Sākotnējā lēmumā ir konstatēts, ka ar /pers. A/ piederošo Videokameru ir veikta /pers. D/ personas datu apstrāde - /pers. D/ attēla un balss ieraksta iegūšana un saglabāšana.

Saskaņā ar Regulas 4.panta 7.punktu, par personas datu apstrādes atbilstību Regulai ir atbildīgs pārzinis - fiziska persona, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus.

Iestāde konstatējusi, ka konkrētajā gadījumā pārzinis ir /pers. A/, norādot, ka apstrāde ir likumīga tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no 6.panta 1.punktā minētajiem pamatojumiem - piekrišana, līguma izpilde, juridisks pienākums, sabiedrības intereses, vitālo interešu aizsardzība un legītimo interešu ievērošanai. Pārzinim ir jāievēro Regulas 5.pants, nosakot ka personas datu apstrādei ir jābūt likumīgai, godprātīgai, pārredzamai un veiktai atbilstoši paredzētajam mērķim un tam nepieciešamajā apjomā un ievērojot datu subjektā - /pers. D/ Regulas 13.pantā paredzētās tiesības tikt informētam par datu apstrādi, kas ir pārzīņa /pers. A/ pienākums.

Saskaņā ar FPDAL 36.panta trešo daļu, ja pārzinis izmanto informatīvo zīmi, lai informētu datu subjektus par videonovērošanu, minētajā zīmē norāda vismaz pārzīņa nosaukumu, kontaktinformāciju, datu apstrādes mērķi, kā arī iekļauj norādi par iespēju iegūt citu datu regulas 13. pantā norādīto, informāciju. Veicot videonovērošanu ir jāievēro samērīgums un jārespektē citu personu privātā dzīve.

Iestāde no lietas materiāliem secinājusi, ka Videokamera laika posmā no 2019.gada 29.marta līdz 2019.gada 13.aprīlim nepārtraukti, automātiski ieslēdzoties /pers. D/ nonākot videonovērošanas zonā, tika veikta /pers. D/ personas datu apstrāde (iegūšana, glabāšana, aplūkošana) bez Regulas 6.panta 1.punktā noteiktā tiesiskā pamata, arī laikā, kad /pers. A/ nedzīvoja /pers. D/ piederošajā īpašumā.

Videokamera ir novietota tā, ka *tās leņķī atrodas tikai daļa no vingrošanas ierīces* un Video kameras leņķis gandrīz pilnībā aptver pārējo telpas daļu un /pers. A/ bija iespēja pārtraukt notiekošo videonovērošanu, taču /pers. A/ minētās darbības turpināja un apstrādāja /pers. D/ personas datus, tādējādi pārzinis (/pers. A/) ir atbildīgs par personas datu apstrādes atbilstību Regulas 4.panta 7.apakšpunkta un 5.panta nosacījumiem, rezultātā

pārkāpjot Regulas 83.panta 5.punkta "a" apakšpunktu (LAPK 204.⁷ panta pirmā daļa) un "b" apakšpunktu (LAPK 204.⁸ pants).

Iestāde lēmumā secinājusi, ka inspekcijas amatpersona, pieņemot Sākotnējo lēmumu, ir konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu, konstatējot Iesniedzēja vainu, kā arī pieņemot lēmumu par administratīvā soda apmēru ņēma vērā LAPK 32.pantā noteikto un Regulas 83.panta 2.punktā noteiktos elementus, nosakot soda apmēru.

Savukārt Iestāde lēmumā, izvērtējot Sūdzībā norādītos argumentus, kā arī iepazīstoties ar Sākotnējo lēmumu, izvērtējot lietas materiālus, konstatē un norāda turpmāk minēto.

Regulas 4.panta 1.punkts nosaka, ka "personas dati" ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjekts"); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem. Regulas 4.panta 2.punktā noteikts, ka "apstrāde" ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darīt tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana. Regulas 4.panta 7.punktā noteikts, ka "pārzinis" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde vai aģentūra vai cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus.

Iestāde lēmumā secinājusi, ka, lai pārzina (/pers. A/) veiktās darbības /pers. D/ dzīvoklī atzītu par prettiesiskām darbībām, lietā ir jākonstatē, ka pārzinis veicis personas datu apstrādi, neievērojot tiesisko regulējumu fizisko personu datu apstrādes jomā - Regulas un FPDAL nosacījumus.

Iestāde, izvērtējot lietas materiālus, sūdzību ir konstatējusi, ka konkrētajā gadījumā konstatētie apstākļi liecina, ka veiktā personas datu apstrāde ir veikta, pārkāpjot Regulas 5.panta 1.punkta "a" un "b" apakšpunktus, 6.panta 1.punktu un 13.panta 1.-3.punktus.

Līdz ar to Iestādes lēmumā secināts, ka konkrētajā gadījumā /pers. A/ rīcībā ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, par kuriem atbildība ir paredzēta Regulas 83.panta 5.punkta "a" apakšpunktā (LAPK 204.⁷ panta pirmā daļa) un "b" apakšpunktā (LAPK 204.⁸ pants).

Attiecībā par Sūdzībā minēto iebildumu - *ka Lēmumā nav ņemti vērā /pers. B/ sniegtie paskaidrojumi, /pers. A/ sniegtie paskaidrojumi un pierādījumi it īpaši trenera /pers. I/ sniegtie paskaidrojumi* - Iestādes lēmumā norādīts, ka iesaistīto personu sniegtie paskaidrojumi un iesniegtie pierādījumi ir izvērtēti Sākotnējā lēmumā, norādot katru reizi, kad tie tiek sniegti, un tie tika vērtēti lietas izskatīšanā un Sākotnējā lēmuma pieņemšanā.

Par trenera /pers. I/ sniegto paskaidrojumu, ka "*Uz /pers. A/ lietošanā esošās istabas durvīm bija uzlīme par videokameru (tika iesniegts Protokola izskatīšanas dienā)*", Iestāde lēmumā secinājusi, ka tas nav guvis apstiprinājumu un ir pretrunā ar visiem pārējiem lietas materiāliem, jo neviens iesaistītais par to iepriekš nav liecinājis vai kaut kā savādāk izteicies, ka dzīvoklī uz durvīm bija brīdinājuma zīme par veicamo datu apstrādi.

Attiecībā par Sūdzībā minēto iebildumu - *ka Lēmumā nav atspoguļoti precīzi fakti par konfliktiem un īpašumiem, /pers. D/ veikto Videokameras piesavināšanās* - Iestāde norādījusi, ka DVI kompetencē ir vērtēt lietā esošos apstākļus fizisko personu datu apstrādes jomā un ciktāl tas attiecas uz Inspekcijas kompetenci un pierādāmajiem apstākļiem, datu apstrādes konteksta noteikšanai, kas Sākotnējā lēmumā ir veikts pamatoti.

Attiecībā par Sūdzībā minēto iebildumu - *ka Sākotnējais lēmums pieņemts pamatojoties uz nepilngadīgā Policijai sniegto paskaidrojumu bez likumiskā pārstāvja* - Direktora p.i. norāda, ka jau Sūdzībā norādītā pēc analogijas piemērojamā norma - Kriminālprocesa likuma 152.panta otrā daļa attiecas uz nepilngadīgo, kas nav sasniedzis 14 vecumu. Savukārt /pers. A/ ir 16 gadi un var tikt pratināts bez pedagoga vai psihologa klātbūtnes, ja Izmeklēšanas darbību veicējs Policijā ir ieguvis speciālās zināšanas par saskarsmi ar nepilngadīgo. Ja tādu zināšanu nav, tad saskaņā Kriminālprocesa likuma 152.panta otro daļu, Policija izvērtē konkrēto gadījumu un izdara secinājumu par nepieciešamību uzaicināt vai neuzaicināt attiecīgo speciālistu. Secināms, ka Policija, pieņemot paskaidrojumu un nepieaicinot likumīgo pārstāvi, ir izvērtējusi nepilngadīgā vecumu un personību un nav pamata apšaubīt Policijas kompetenci, vai paskaidrojumu pieņēma tam apmācīta amatpersona.

Attiecībā par Sūdzībā norādīto iebildumu - *pierādījumu neuzrādīšanu, Videokameras filmēšanas zonas neapprakstīšanu Lēmumā* - Iestāde lēmumā norādījusi, ka Iesniedzējam ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, saskaņā ar LAPK 260.panta otrās daļas noteikto, ir tiesības iepazīties administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem.

Izvērtējot Sākotnējo lēmumu Iestāde secinājusi, ka lēmums ir likumīgs un pamatots.

Nepiekrītot Iestādes lēmumam, sūdzības iesniedzēja vērsusies Iestādē, sūdzību adresējot Rīgas rajona tiesai.

Sūdzībā norādīti analogiski argumenti, kādi iesniegti par Sākotnējo lēmumu (lietas 1.-7.lapa).

Sūdzībā norādīts, ka Iestāde nav ņēmusi vērā likumiskās pārstāves /pers. B/ paskaidrojumus. To, ka dzīvoklis atrodas strādā, notiek tiesvedība, tiesā ir celta īpašuma prasība pret /pers. D/.

Norādīts, ka ģimenes loceklis, kas ir /pers. A/, nav nepieciešamības un neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu saskaņot videokameras pirkumu, kura tika lietota ar lietošanas tiesību noteiktajā dzīvokļa istabā, kuru lieto /pers. A/.

Iestāde nav norādījusi, kādi tieši sensīvi /pers. D/ dati ir nofilmēti, nav veikta to aplūkošana, nav norādīts, kad tieši /pers. D/ ir nofilmēti. Ne /pers. A/, ne /pers. B/ nav redzējuši nevienu kadru no videokameras, kurā būtu /pers. D/.

Protokols pret /pers. A/ sastādīts, neuzrādot nofilmēto materiālu, un kad tas filmēts.

Iestāde nav sniegusi atbildi, uz kāda tiesiska pamata /pers. D/ piesavinājās (nozaga) no /pers. A/ dzīvojamās istabas tam piederošo EZVIZ C2 mini bezvadu drošības videokameru, kuru tas izmantoja savu sporta treniņu ierakstam un, uz kāda tiesiska pamata /pers. A/ sensīvos datus aplūkoja /pers. D/.

Nepamatota ir Iestādes norāde, ka iesniedzējam ir tiesības iepazīties šajā sakarā ar pārkāpumā lietas materiāliem. Tā nav atbilde uz Iesniedzēju norādīto.

Lietā nav veikta ekspertīze. Norādīts, ka, ja arī videokamera ir nofilmējusi /pers. D/, par ko /pers. A/ nekas nebija zināms, un, kā jau tika norādīts Datu valsts inspekcijai, un tur ir bijuši /pers. D/ dati, tad tas iespējams tikai, ja /pers. D/ bez atļaujas atradies /pers. A/ dzīvojamajā istabā un aizticis tur novietoto kameru.

Iestāde nav veikusi videokameras atrašanās vietas aplūkošanu dzīvoklī un nav aplūkots dzīvokļa plānojums, no kura redzams, ka no /pers. D/ lietošana esošās istabas videokamera nav saskatāma.

Nesaprotama ir Iestādes norāde uz trenera /pers. I/ sniegtajiem paskaidrojumiem, kas izņemti no konteksta.

Nav saprotams, kā, /pers. D/, kurš bez atļaujas paņēmis citai personai piederošās mantas no viņa plauktiņa pie gultas vietas un apskata /pers. A/ piederošos datus, ir rīkojies tiesiski, bet 17 gadus vecs pusaudzis, kurš ir ieguvis godalgoto pirmo vietu un čempiona titulu, pateicoties veiktajiem treniņiem ar videokameras palīdzību un, kuram, kā jau viņš inspekcijai vairākkārt tika norādījis, nav bijusi interese par /pers. D/ datiem, nav uzticams?!

Lēmums satur virkni nepārbaudītas un neanalizētas informācijas no Inspekcijas puses, proti, norādot virspusēji uz /pers. A/ trenera /pers. I/ sniegto informāciju, no kuras ir skaidri secināms, ka /pers. D/ bija zināms par videonovērošanas kameru, kas novietota pie trenēšanās ierīcēm pie /pers. A/ gultas.

/pers. A/ nodoms, kas tika realizēts, bija filmēt savus treniņus, kā rezultātā viņš kļuva par čempionu savā sporta veidā, nevis /pers. D/ filmēšana. Ne /pers. A/, ne /pers. B/ Inspekcija netika uzrādījusi nofilmēto materiālu, ne arī veikusi ekspertīzi, lai noteiktu, vai ir ar likumu noteikta tiesiska interese, pret kuru vērstis administratīvais pārkāpums, jeb /pers. D/ pats sevi ar nolūku bija nofilmējis, kamēr /pers. A/ un to ģimenes locekļi nebija mājās.

Tas, ka Inspekcija ir izskaidrojusi videonovērošanas kameras darbību un tehniskās iespējas nenozīmē, ka tās tika no /pers. A/ puses pilnībā izmantotas.

Tas, ka /pers. A/, ar kuru tā vectēvam bija konflikts, jo viņš redzēja, ka vectēvs sit tā mazgadīgo māsu, kas ir pierādīts citas lietas ietvaros, ir aizmirsis savu mantu- videonovērošanas kameru savā istabā, izejot no dzīvokļa, vēl nerada apzinātas /pers. D/ filmēšanas tiesiskās sekas. Atstāja to ieslēgtu vai nē-/pers. A/, aizmirsa izslēgt vai nē- tam nav nozīmes, jo atradās viņa dzīvojamā istabā.

Sūdzībā ir atsauce uz Satversmes 95.pantu, norādot, ka iespējams, videonovērošanas kameras atrašanās nepilngadīgā /pers. A/ istabā, novērsa citu /pers. B/ ģimenes un bērnu mantu piesavināšanos, jo, ja jau bez atļaujas tiek paņemta viena manta un nodota trešām personām, tad pastāv iespēja, ka tiek paņemtas arī citas. Iespējams, videonovērošanas kameras esamība novērsa kārtējo /pers. D/ vardarbību pret mazmeitu.

Inspekcija nav izvērtējusi apstākļi, ka personīgā dzīve tika traucēta /pers. A/ un viņa mātei, nevis /pers. D/.

/pers. A/ nav iepriekš administratīvi sodīts, par minēto pusaudzi ir pozitīvas atsauksmes gan skola, gan sportā, bet Iestāde nav veikusi pilnu, objektīvu pārbaudi, pieejot formāli, ar nolūku-kādu sodīt. Jo, ja iedzīninātos lietas materiālos un pārbaudītu sniegtās ziņas, atklātu, ka /pers. D/ tika ar tiesas lēmumu, kādu laiku, liegta iespēja tuvoties dzīvesvietai, jo bija sītis savai nepilngadīgajai mazmeitai sava mazdēla /pers. A/ klātbūtnē, nodarot miesas bojājumus, vecāku prombūtnē. Tas radītu šaubas par lietas faktiskajiem apstākļiem un būtu nepieciešams kritiski vērtēt arī /pers. D/ sniegtās ziņas.

Ar Rīgas rajona tiesas tiesneša 2020.gada 9.marta lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzēja iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrotas tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2020.gada 9.aprīlim (lietas 15.lapa, 2.sējums).

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā nav saņemti, noraidījums tiesnesim nav pieteikts.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama.

Saskaņā ar AAL Pārejas noteikumu 2.punktu procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar LAPK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. LAPK normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā nepastāv LAPK 289.¹²panta pirmajā daļā norādītie apstākļi, pamatojoties uz kuriem neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu būtu jāatceļ Iestādes lēmums un lieta jānosūta iestādei jaunai izskatīšanai pēc piekrišanas.

LAPK 289.⁶panta septītajā daļā noteic, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.¹pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tiesa neapšaubā lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Novērtējusi pārsūdzēto nolēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi iepriekš norādītos pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesa uzskata, ka Iestādes lēmumā Iestāde pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus kopsakarā ar sūdzībā izteiktajiem argumentiem, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK 272.panta prasībām.

Tiesa arī secina, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzībā nav norādījusi jaunus argumentus vai apstākļus, ko Iestāde nebūtu vērtējusi, pieņemot lēmumu.

Tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka /pers. A/ veica /pers. D/ personas datu - attēla un balss apstrādi - iegūšanu un glabāšanu video un audio ieraksta veidā, kas apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem: DVI 2019.gada 14.augusta akts par atmiņas kartē esošo videofailu pārbaudi (lietas 22.-30.lapa)

Norādītajam argumentam, ka par dzīvokli Nr./numurs/, /adrese/ notiek tiesvedība, lietā nav nozīmes, jo pārkāpums izdarīts cietušajam /pers. D/ piederošajā dzīvoklī.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestāde ir pamatoti konstatējusi, ka ar /pers. A/ piederošo Videokameru ir veikta /pers. D/ personas datu apstrāde - /pers. D/ attēla un balss ieraksta iegūšana un saglabāšana.

Saskaņā ar Regulas 4.panta 7.punktu, par personas datu apstrādes atbilstību Regulai ir atbildīgs pārzinis - fiziska persona, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus.

Regulas 4.panta 1.punkts nosaka, ka "personas dati" ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjekts"); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem. Regulas 4.panta 2.punktā noteikts, ka "apstrāde" ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīšana, izplatīšana vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana. Regulas 4.panta 7.punktā noteikts, ka "pārzinis" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde vai aģentūra vai cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus.

Lietā nav strīda, ka pārzinis ir /pers. A/. Tiesa norāda, ka datu apstrāde ir likumīga tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no Regulas 6.panta 1.punktā minētajiem pamatojumiem - piekrišana, līguma izpilde, juridisks pienākums, sabiedrības intereses, vītālo interešu aizsardzība un legītimo interešu ievērošanai Pārzinim ir jāievēro Regulas 5.pants, nosakot ka personas datu apstrādei ir jābūt likumīgai, godprātīgai, pārredzamai un veiktai atbilstoši paredzētajam mērķim un tam nepieciešamajā apjomā un ievērojot datu subjekta - /pers. D/ Regulas 13.pantā paredzētas tiesības tikt informētam par datu apstrādi, kas ir pārziņa /pers. A/ pienākums.

Saskaņā ar FPDAL 36.panta trešo daļu, ja pārzinis izmanto informatīvo zīmi, lai informētu datu subjektus par videonovērošanu, minētajā zīmē norāda vismaz pārziņa nosaukumu, kontaktinformāciju, datu apstrādes mērķi, kā arī iekļauj norādi par iespēju iegūt citu datu regulas 13. pantā norādīto, informāciju. Veicot videonovērošanu ir jāievēro samērīgums un jārespektē citu personu privātā dzīve.

Tiesa pievienojas Iestādes secinājumam, kas apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem, ka videokamera laika posmā no 2019.gada 29.marta līdz 2019.gada 13.mācīsim nepārtraukti, automātiski ieslēdzoties /pers. D/ nonākot videonovērošanas zonā, tika veikta /pers. D/ personas datu apstrāde (iegūšana, glabāšana, aplūkošana) bez Regulas 6.panta 1.punktā noteiktā tiesiskā pamata, arī laikā, kad /pers. A/ nedzīvoja /pers. D/ piederošajā telpā.

Attiecībā uz Sūdzības iesniedzēja argumentu par to, ka videokamera novietota, lai /pers. A/ filmētu savus treniņus, tiesa pievienojas Iestādes secinājumam par to, ka videokamera ir novietota tā, ka tās leņķī atrodas tikai daļa no vingrošanas ierīces un video kameras leņķis gandrīz pilnībā aptver pārējo telpas daļu /pers. A/ bija iespēja pārtraukt notiekošo videonovērošanu, taču /pers. A/ minētās darbības turpināja un apstrādāja /pers. D/ personas datus. Tādējādi /pers. A/ ir atbildīgs par personas datu apstrādes atbilstību Regulas 4.panta 7.apakšpunkta un 5.pahta nosacījumiem, rezultātā pārkāpjot Regulas 83.panta 5. punkta "a" apakšpunktu ir izdarījis pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā un "b" apakšpunktu par ko paredzēta atbildība LAPK 204.⁸ pantā.

Tiesa attiecībā par sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu konstatē sekojošo.

Par LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu likumdevējs ir paredzējis sodu – *izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu fiziskajām personām no septiņdesmit līdz piecsimt septiņdesmit euro.*

Par LAPK 204.⁸ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu likumdevējs ir paredzējis sodu – *izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu fiziskajām personām no septiņdesmit līdz septiņsimt euro.*

Sūdzības iesniedzējam /pers. A/ par LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērots naudas sods 140 euro apmērā, un par LAPK 204.⁸ panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērots naudas sods 140 euro apmērā.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

No Sākotnējā iestādes lēmuma un Iestādes lēmuma ar kuru atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums, redzams, ka saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu /pers. A/ par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem uzlikts naudas sods 200 euro apmērā.

Tiesa konstatē, ka Iestāde sodu uzlikusi, neievērojot LAPK 35.panta otrās daļas prasības, jo sods uzlikts 200 euro apmērā, kāds nebija noteikts ne par vienu no izdarītajiem pārkāpumiem. Kā jau iepriekš konstatēts, naudas sodu, kas ir paredzēts par smagāko pārkāpumu, amatpersona uzlikusi 140 euro apmērā. Tādējādi uzlikto naudas sodu nevar atzīt par pamatotu un tiesisku.

LAPK 35.panta otrā daļa noteic, ka, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi un tos izskata viena un tā pati institūcija, administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Tāpat tiesa konstatē, ka Iestāde piemērojot sodu, nav vadījies pēc LAPK 32.panta nosacījumiem.

Kā izriet no Sākotnējā lēmuma, Iestāde nosakot sodu, ņēmusi vērā pārkāpuma būtību, ilgumu, sadarbības pakāpi ar Iestādi, ietekmēto datu subjektu skaitu.

Iestāde konstatējusi vienu LAPK 33.panta 1.un 4.punktā paredzēto apstākli, kas mīkstina atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu – vainīgais ir nepilngadīgs.

LAPK 34.pantā paredzētos apstākļus, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu sūdzības iesniedzējam nav konstatējusi.

Ievērojot to, ka sūdzības iesniedzējam konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, nav konstatēts atbildību pastiprinoši apstākļi, viņa materiālo stāvokli, to, ka /pers. A/ agrāk nav saukts pie administratīvās atbildības, savukārt LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā un 204.⁸ panta regulējums paredz naudas soda apmēru no septiņdesmit euro, tiesa atzīst, ka Iestādes un Sākotnējais lēmums attiecībā par sodu nav piemērots pamatoti un būtu grozāms.

Taču, tiesai jāņem vērā šobrīd spēkā esošā Administratīvās atbildības likuma 4.panta otrā daļa, kas noteic, ka normatīvajam aktam, kas atzīst administratīvo pārkāpumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā normatīvā akta spēkā stāšanās dienas.

Tiesa atzīst, ka, izskatot sūdzību, vērtējams, vai pēc AAL spēkā stāšanās tiesiskais regulējums paredz sodu par analogisku pārkāpumu un vai paredzētais sods pie administratīvās atbildības sauktajai personai nebūtu saudzīgāks.

Tiesa konstatē, ka šobrīd uz sūdzības izskatīšanas brīdi nav normatīvā akta, kas paredzētu fiziskas personas administratīvo atbildību par sūdzības iesniedzējam /pers. A/ inkriminētajām darbībām (kādas bija paredzētas LAPK likuma redakcijā līdz 2020.gada 30.jūnijam, LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā un 204.⁸ pantā).

Tādējādi, ievērojot to, ka sūdzības iesniedzējam jaunās tiesiskās sekas ir labvēlīgākas par iepriekšējām tiesiskajām sekām, proti administratīvais pārkāpums par kura izdarīšanu sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības, uz šo brīdi atzīstams par nesodāmu, jo nav normatīvā akta, kas paredz par to atbildību.

Līdz ar to, tiesai pamatojoties uz AAL 4.panta otro daļu, LAPK 239.panta pirmās daļas 6.punktu, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz AAL 4.panta otro daļu, AAL Pārejas noteikumu 2.punktu, LAPK 39.panta pirmās daļas 6.punktu, 289.¹⁷ panta, 289.¹⁸ pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

Atcelt Datu valsts inspekcijas Personas datu apstrādes uzraudzības nodaļas juristkonsultes /pers. C/ 2019.gada 13.decembra Lēmumu Nr.2-2.2/54 un Datu valsts inspekcijas direktores p.i. L.Dilbas 2020.gada 28.janvāra lēmumu Nr.1-2.3/5-DVI par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 204.⁷ panta pirmās daļas un LAPK 204.⁸ panta, un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt .

Spridumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no nolēmuma pieņemšanas dienas Rīgas rajona tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Spriduma pieņemšanas diena tiesas kancelejā – 2020.gada 15.septembris.

